

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 79.

Vydána dne 18. září 1926.

Obsah: (171. a 172.) 171. Úmluva mezi republikou Československou a královstvím Rumunským o vzájemné právní ochraně a právní pomoci ve věcech občanských, obchodních a nesporných. — 172. Úmluva mezi republikou Československou a královstvím Rumunským o vydávání zločinců a právní pomoci ve věcech trestních.

171.

Úmluva

mezi republikou Československou a královstvím Rumunským o vzájemné právní ochraně a právní pomoci ve věcech občanských, obchodních a nesporných.

JMÉNEM REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ.

JMÉNEM REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ

A

KRÁLOVSTVÍ RUMUNSKÉHO

BYLA SJEDNÁNA TATO ÚMLUVA A DODATKOVÝ PROTOKOL:

Convention

relative à la protection et à l'assistance judiciaire réciproque, en matière de droit civil et commercial ainsi que dans les affaires non contentieuses.

Le Président de la République Tchécoslovaque et Sa Majesté le Roi de Roumanie désirant régler les rapports juridiques entre les deux Pays, en ce qui concerne l'assistance judiciaire réciproque en matière de droit civil, commercial, les affaires de caractère non contentieux, ainsi que les questions de succession, de tutelle (curatelle), ont décidé de conclure à cet effet une convention et ont nommé comme Plénipotentiaires:

Le Président de la République
Tchécoslovaque:

Monsieur Zdeněk Fierlinger,

Envoyé extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire de la République Tchécoslovaque en Roumanie, et

(Překlad.)

Úmluva

o vzájemné právní ochraně a právní pomoci ve věcech občanských, obchodních a nesporných.

President republiky Československé a Jeho Veličenstvo král Rumunský, přejíce si upravit právní styky obou států, pokud se týkají vzájemné právní pomoci ve věcech občanských, obchodních a nesporných včetně řízení pozůstalostního a poručenského (opatrovníckého), rozhodli se sjednat o tom smlouvu. K tomu cíli jmenovali svými zmocněnci:

President republiky Československé:

pana Zdeňka Fierlingera,

mimořádného vyslance a splnomocněného ministra republiky Československé v Bukurešti, a

Monsieur le Docteur **Emile Spira**,
 Chef de Département au Ministère de la Justice
 à Prague,

Sa Majesté le Roi de Roumanie:

Monsieur **I. G. Duca**,
 Ministre Secrétaire d'Etat au Département des
 Affaires Etrangères,

lesquels, après avoir procédé à l'échange de
 leurs pleins pouvoirs, trouvés en bonne et due
 forme, sont convenus des articles suivants:

CHAPITRE I.

Dispositions générales.

Article 1.

Égalité de traitement.

1° Les ressortissants de chacune des Parties Contractantes jouiront sur le territoire de l'autre partie des mêmes droits que les ressortissants de cette dernière, en tant qu'il s'agit de la protection légale et judiciaire de leurs personnes et de leurs biens.

2° Ils pourront librement ester en justice devant les tribunaux y compris les autorités de tutelle de l'autre État, aux mêmes conditions et dans la même forme que les propres citoyens.

Les prescriptions générales en vigueur dans chacun des États Contractants relatives à la langue à employer devant les tribunaux ne sont aucunement modifiées par la présente convention.

CHAPITRE II.

Exemption de cautions et de dépôts.

Article 2.

1° Aucune caution ni dépôt, sous quelque dénomination que ce soit, même à titre de frais de justice, ne pourra être imposé, à raison soit de leur qualité d'étrangers, soit du défaut de domicile ou de résidence dans le pays, par les tribunaux ou autorités compétentes aux ressortissants de l'autre Pays qui y résident.

2° Les ressortissants de l'une des Parties Contractantes habitant hors du territoire de l'autre Partie jouiront du même droit, mais ils seront tenus, en introduisant leurs actions, d'indiquer une personne habitant ce territoire et en droit de recevoir en leur nom tous les actes de procédure.

pana **JUDra Emila Spiru**,
 odborového přednostu v ministerstvu spravedlnosti
 v Praze,

Jeho Veličenstvo král Ru-
 manský:

pana **I. G. Ducu**,
 ministra státního tajemníka v ministerstvu zahra-
 ničních věcí,

kteří vyměnivše si své plné moci a shledavše
 je v dobré a náležité formě, shodli se na
 těchto ustanoveních:

HLAVA PRVNÍ.

Ustanovení všeobecná.

Článek 1.

Stejně nakládání.

(1) Příslušníci každé ze Smluvních Stran budou požívat na území druhé strany týchž práv jako vlastní příslušníci, pokud jde o zákonnou a soudní ochranu jich osob a majetku.

(2) Budou míti svobodný a volný přístup k soudům a poručenským úřadům druhého státu za stejných podmínek a v téže formě jako vlastní státní příslušníci.

Všeobecné jazykové předpisy o řízení před soudy platné na území každého ze smluvních států nejsou touto úmluvou nikterak dotčeny.

HLAVA DRUHÁ.

Osvobození od jistot a záloh.

Článek 2.

(1) Příslušné soudy nebo úřady nebudou oprávněny požadovati od příslušníků druhé Smluvní Strany, kteří tam bydlí, jakoukoli jistotu či složení k soudu ani zálohu na soudní útraty z toho důvodu, že jsou cizinci nebo že nemají v tuzemsku bydliště nebo sídla.

(2) Příslušníci jedné z obou Smluvních Stran, mají-li bydliště mimo území druhé Smluvní Strany, budou účastni téhož práva, jsou však povinni, vznášejíce žalobu označiti osobu, která tam bydlí a bude oprávněna přijímati jich jménem všechny spisy týkající se sporu.

Article 3.

1° Si les personnes dispensées de verser une caution ou un dépôt judiciaire aux termes de l'art. 2 de la présente convention ou par les lois en vigueur dans l'Etat ou l'action est intentée, sont condamnées par un des tribunaux des Parties Contractantes aux dépens du procès la décision sera sur demande faite par voie diplomatique exécutée sans frais d'après les lois en vigueur et par les autorités compétentes de l'autre Etat Contractant. La décision concernant les dépens sera exécutoire pourvu qu'elle soit munie d'une attestation des autorités compétentes de l'Etat requérant d'être passée à l'état de chose jugée et qu'elle soit rédigée ou accompagnée d'une traduction suivant les prescriptions de l'art. 9 de la présente convention.

Il ne sera pas nécessaire d'entendre les parties, sous réserve toutefois de l'opposition de la partie condamnée, lorsqu'elle est admise par les lois de l'Etat où l'exécution doit avoir lieu.

2° Les mêmes dispositions s'appliqueront aussi aux décisions judiciaires qui fixeraient ultérieurement à une somme plus élevée les frais de procès.

CHAPITRE III.

Assistance judiciaire gratuite.

Article 4.

1° L'assistance judiciaire gratuite sera accordée aux ressortissants de l'une des Parties Contractantes sur le territoire de l'autre Partie d'après les mêmes prescriptions que celles en vigueur pour ses ressortissants.

2° Si le bénéfice de l'assistance judiciaire gratuite a été accordé par les tribunaux ou autorités de l'une des Parties Contractantes à l'une des parties en cause, celle-ci en jouira aussi pour les diverses procédures et actes judiciaires relatifs à la même affaire devant les tribunaux de l'autre Etat Contractant.

Article 5.

Le certificat d'indigence sera, dans tous les cas, délivré ou confirmé par les autorités de l'Etat où la personne qui le réclame a sa résidence ordinaire et à défaut, par les autorités du lieu de son séjour actuel. Si elle ne séjourne pas sur le territoire de l'une des Parties Contractantes et que les autorités du

Článek 3.

(1) Byly-li osoby osvobozené podle čl. 2 této úmluvy nebo podle zákonů platných ve státě, kde žaloba byla podána, od placení jistoty nebo složení k soudu, odsouzeny soudem jedné ze Smluvních Stran k náhradě útrat sporu, budou tato rozhodnutí vykonána bezplatně podle místních zákonů příslušnými úřady druhého smluvního státu na žádost, kterou jest vznést v cestě diplomatické. Rozhodnutí o útratách budou vykonatelná, budou-li opatřena příslušným úřadem dožadujícího státu doložkou, že nabyla moci práva a jsou-li sepsána nebo opatřena překladem podle čl. 9 této úmluvy.

Předchozího slyšení stran netřeba, vyhrazuje se však odsouzené straně právo stížnosti, připouští-li ji zákony státu, kde jest exekuci provést.

(2) Totéž platí o soudních rozhodnutích, kterými byla později stanovena výše nákladů sporu.

HLAVA TŘETÍ.

Právo chudých.

Článek 4.

(1) Příslušníkům jedné Smluvní Strany přiznává se na území druhé právo chudých podle týchž předpisů, jež tam platí pro vlastní státní příslušníky.

(2) Bylo-li sporné straně povoleno soudy neb úřady jedné ze Smluvních Stran právo chudých, bude ho požívatí též ve všech procesních jednáních a jiných soudních úkonech před soudy druhého smluvního státu, pokud se týkají téže věci.

Článek 5.

Vysvědčení nemajetnosti bude ve všech případech vydáno nebo potvrzeno úřady stálého pobytu žadatelova nebo, nemá-li ho, úřady místa, kde se právě zdržuje. Nezdržuje-li se na území jedné ze Smluvních Stran a nevydají-li nebo nepotvrdí-li úřady jeho skutečného pobytu vysvědčení nemajetnosti, postačí vy-

lieu de sa résidence effective ne lui délivrent ou ne confirment pas ledit certificat, il suffira d'un certificat délivré ou confirmé par le représentant diplomatique ou agent consulaire de son Etat.

Si elle n'a pas de résidence dans l'Etat où elle réclame l'assistance gratuite, le certificat d'indigence sera légalisé, sans frais, par le représentant diplomatique ou l'agent consulaire de l'Etat où elle veut s'en servir.

Article 6.

Si la partie en cause ayant son domicile ou sa résidence habituelle sur le territoire de l'un des Etats Contractants, désire bénéficier de l'assistance gratuite dans un procès dont doivent être saisis les tribunaux de l'autre Etat elle pourra présenter sa demande pour obtenir un certificat d'indigence, aux tribunaux (autorités) compétentes de son domicile ou de sa résidence habituelle.

Sur la base du certificat d'indigence ainsi obtenu, l'instance compétente de l'autre Etat Contractant accordera l'assistance gratuite dans le procès dont elle est saisie.

Article 7.

1° L'autorité compétente pour délivrer ou confirmer le certificat d'indigence pourra s'informer auprès des autorités de l'autre Partie Contractante de la situation de fortune de celui qui le réclame.

2° L'autorité qui statue sur la demande d'assistance judiciaire gratuite pourra, dans les limites de ses attributions officielles, vérifier le certificat et les renseignements fournis.

CHAPITRE IV.

Signification d'actes et exécution des commissions rogatoires.

Article 8.

1° Les Parties Contractantes s'engagent à se prêter assistance judiciaire en matière de droit civil, y inclus le règlement des successions, de la tutelle (curatelle) et de droit commercial.

L'assistance judiciaire comprendra:

a) La signification d'assignations ou d'autres actes;

b) L'exécution des commissions rogatoires.

2° Les requêtes de signification d'actes et les commissions rogatoires seront transmises

svědčení vydané či potvrzené diplomatickým nebo konsulárním zástupcem státu žadatelova.

Nemá-li žadatel pobytu ve státě, kde žádá o právo chudých, bude vysvědčení nemajetnosti bezplatně ověřeno diplomatickým či konsulárním zástupcem státu, kde má být předloženo.

Článek 6.

Má-li sporná strana bydliště nebo pravidelný pobyt na území jednoho smluvního státu a přeje-li si být účastnou práva chudých ve sporu, jež třeba vznést před soudy druhého státu, může podati žádost o vysvědčení nemajetnosti u příslušného soudu (úřadu) svého bydliště nebo pravidelného pobytu.

Na základě takového vysvědčení nemajetnosti povolí příslušný soud druhého smluvního státu právo chudých pro spor, který jest před ním zahájen.

Článek 7.

(1) Úřad příslušný k vydání nebo potvrzení vysvědčení nemajetnosti může si opatřiti u úřadu druhé Smluvní Strany informace o majetkových poměrech žadatelových.

(2) Úřad, který rozhoduje o žádosti za udělení práva chudých jest oprávněn, aby v mezích své úřední působnosti zkoumal předložené vysvědčení a informace.

HLAVA ČTVRTÁ.

Poskytování právní pomoci a doručování.

Článek 8.

(1) Smluvní státy se zavazují že si budou poskytovat právní pomoc v záležitostech občanských, včetně řízení pozůstalostního, poručenského (opatrovníckého) a v záležitostech obchodních.

Poskytování právní pomoci se vztahuje na:

a) doručování obsílek a jiných spisů,

b) provádění dožádání o právní pomoc.

(2) Žádosti za doručení spisů nebo za poskytnutí právní pomoci budou předávány mi-

directement par le Ministère de la Justice de l'Etat requérant à celui de l'Etat requis.

30 Si l'autorité requise n'est pas compétente en l'espèce, le Ministère de la Justice saisi, informera celui de l'autre Etat à quelle autorité compétente la requête a été transmise.

Article 9.

10 Les demandes de signification d'actes et les commissions rogatoires seront rédigées dans la langue officielle de l'Etat requérant et accompagnées d'une traduction dans la langue de l'Etat requis. La traduction sera faite ou déclarée conforme par un interprète assermenté ou officiel de l'Etat requérant.

20 L'autorité requise pourra sur demande de l'autorité requérante et aux frais de celle-ci pourvoir à la traduction.

30 Les demandes de signification d'actes et les commissions rogatoires n'auront pas besoin d'être légalisées, mais elles devront porter le sceau de l'autorité qui les envoie.

Article 10.

Contenu des requêtes.

10 La requête contiendra l'indication de l'objet et, le cas échéant, un bref exposé de l'affaire, elle désignera le nom des parties en cause, leur profession, leur résidence habituelle et éventuellement leur siège ou le lieu de leur séjour et leur qualité dans le procès.

20 Les demandes de signification d'actes indiqueront l'adresse du destinataire, la nature de l'acte à remettre et éventuellement aussi la forme dont sa remise doit être faite.

Article 11.

Suite à donner aux requêtes.

10 Les demandes de signification d'actes et les commissions rogatoires seront effectuées dans la forme prescrite par les lois de l'Etat requis.

20 Néanmoins sur demande expresse de l'autorité requérante, on pourra appliquer une forme spéciale, à condition qu'elle ne soit pas contraire aux lois de l'Etat requis.

30 L'acte constatant l'exécution de la requête ainsi que les pièces qui l'accompagnent n'auront pas besoin d'être traduits dans la langue de l'Etat requérant.

nisterstvem spravedlnosti státu dožadujícího přímo ministerstvu spravedlnosti státu dožádaného.

(3) Je-li dožádaný úřad nepříslušným, vyrozumí ministerstvo spravedlnosti dožádaného státu ministerstvo spravedlnosti druhého státu o tom, kterému příslušnému úřadu bylo dožádání předáno.

Článek 9.

(1) Žádost za doručení a za právní pomoc jest sepsati v řeči státní, oficielní dožadujícího státu a opatřiti ji překladem v jazyku státním, oficielním dožádaného státu. Překlad bude pořízen neb ověřen přísežným neb úředně oprávněným tlumočnickem dožadujícího státu.

(2) Dožádaný úřad může k žádosti dožadujícího úřadu opatřiti překlad na jeho účet.

(3) Žádost za právní pomoc nebo doručení spisů netřeba ověřovati, musí však býti opatřeny úřední pečeti odesílajícího úřadu.

Článek 10.

Obsah dožádání.

(1) V dožádání jest udati předmět žádosti, a pokud třeba, věc krátce vylíčiti, strany pak označiti podle jména, povolání, místa pravidelného bydliště, případně sídla nebo pobytu a role procesní.

(2) V žádostech o doručení jest udati adresu příjemcovu, druh spisu, který má býti doručen a po případě způsob, jakým má býti doručení provedeno.

Článek 11.

Způsob vyřízení.

(1) Žádosti za právní pomoc neb o doručení budou vyřízeny způsobem předepsaným zákonem dožádaného státu.

(2) Nicméně bude lze vyřídit i také zvláštní formou, bylo-li o to výslovně žádáno úřadem dožadujícím a neodporuje-li to zákonem státu dožádaného.

(3) Listiny a jich přílohy, jimiž se dožádání vyřizuje, netřeba opatřiti překladem v řeči státu dožadujícího.

Article 12.

1° L'instance judiciaire saisie d'une demande d'assistance judiciaire appliquera, pour y donner suite, les mêmes moyens de contrainte que pour l'exécution d'une pareille demande des autorités de son propre Etat, ou d'une demande formulée à cet effet par une partie intéressée. Ces moyens de contrainte ne seront pas nécessairement employés, s'il s'agit de la comparution des parties en cause, à moins que la loi ne le prescrive.

2° L'autorité requérante sera, si elle le demande, informée de la date et du lieu où il sera procédé à la mesure sollicitée, afin que les parties intéressées soient en mesure d'y assister.

Article 13.

1° L'exécution d'une commission rogatoire pourra être refusée seulement lorsque son authenticité n'est pas prouvée ou que la mesure à prendre n'est pas du ressort des instances judiciaires dans l'Etat requis ou que l'Etat dans lequel elle doit être prise la juge de nature à porter atteinte à sa souveraineté ou à sa sécurité.

2° Dans ce cas, l'instance requise avertira sans délai le Ministère de la Justice de son Etat des raisons pour lesquelles l'exécution de la commission rogatoire a été refusée. Ce Ministère en informera à son tour le Ministère de la Justice de l'Etat requérant en lui renvoyant le requête.

Article 14.

Les actes à signifier à des particuliers n'ont pas besoin d'être accompagnés d'une traduction dans la langue officielle de l'Etat requis, à moins qu'on n'exige expressément pour la signification la forme prescrite par les lois de celui-ci, faute de quoi la signification de l'acte sera faite par sa remise au destinataire en tant qu'il est prêt à l'accepter.

Article 15.

1° La signification des actes mentionnés à l'art. 14 pourra être refusée seulement dans le cas où l'Etat sur le territoire duquel elle doit être faite, la juge de nature à porter atteinte à sa souveraineté ou à sa sécurité.

2° Dans ce cas les dispositions de l'art. 13 devront également être appliquées.

Article 16.

1° La preuve de la signification se fera au moyen soit d'un récépissé du destinataire

Článek 12.

(1) Soudní úřad, jemuž dojde dožádání o právní pomoc, použije při vyřízení týchž donucovacích opatření, jako při vyřízení dožádání úřadu vlastního státu nebo dožádání učiněného k tomu cíli zúčastněnou stranou. Od donucovacích opatření k tomu účelu, aby sporné strany osobně se dostavily, bude lze upustiti tam, kde zákon jich nepředpisuje.

(2) Přeje-li si toho dožadující úřad, bude zpraven, kdy a kde bude provedeno žádané opatření, aby zúčastněné strany mohly býti přítomny.

Článek 13.

(1) Vyřízení dožádání o právní pomoc lze odepřiti pouze, není-li prokázána jeho autentičnost, nebo nenáleží-li žádané opatření v dožádaném státě k úkolům soudní pravomoci nebo pokládá-li je stát, kde mělo býti provedeno, za způsobilé, aby ohrozilo jeho výsostní právo nebo jeho bezpečnost.

(2) V takovém případě dožádaný úřad podá bez průtahu zprávu ministerstvu spravedlnosti svého státu o důvodech, ze kterých byl výkon dožádání odmítnut. Toto ministerstvo pak zpraví ministerstvo spravedlnosti dožadujícího státu a vrátí mu zároveň dožádání.

Článek 14.

Spisy, které mají býti doručeny osobám soukromým, netřeba opatřovati překladem v řeči oficiální dožádaného státu, leč by bylo výslovně žádáno, aby bylo doručení provedeno ve formě předepsané zákony dožádaného státu. Jinak bude doručení provedeno pouhým předáním spisů osobě, které má býti spis doručen, pokud jest ochotna spis přijmouti.

Článek 15.

(1) Doručení, o němž je řeč v čl. 14, lze odepřiti pouze tehdy, pokládá-li je stát, na jehož území má býti provedeno, za způsobilé, aby ohrozilo jeho výsostní právo nebo jeho bezpečnost.

(2) V tom případě platí rovněž předpis článku 13.

Článek 16.

(1) Doručení bude prokázati buď potvrzením příjemcovým, které jest opatřiti datem

daté et certifié, soit d'une attestation de l'autorité de l'Etat requis constatant le fait, la forme, la date et le lieu de la signification.

2° Si l'acte à signifier a été transmis en double exemplaire, le récépissé ou l'attestation sera fait sur l'un des deux exemplaires ou y sera annexé.

Article 17.

Chacune des Parties Contractantes pourra signifier les actes judiciaires à ses ressortissants se trouvant sur le territoire de l'autre Partie directement par le soins de ses agents diplomatiques ou consulaires, mais sans menace ni emploi de contrainte.

Article 18.

Frais d'assistance judiciaire.

1° Pour les significations d'actes et l'exécution des commissions rogatoires il ne sera demandé aucune taxe ni le remboursement des dépenses de quelque nature qu'elles soient. Feront toutefois exception les sommes payées par l'Etat requis aux témoins et experts, ainsi que les frais, qui pourraient résulter de la demande d'emploi d'une forme spéciale de procédure. Ces frais seront remboursés sans retard par l'Etat requérant, que leur remboursement en soit ou non obtenu des parties intéressées.

Cette dernière disposition sera également appliquée dans les cas prévus par l'art. 4, alinéa 2.

2° L'assistance judiciaire ne pourra être refusée pour le motif que l'autorité requérante n'a pas déposé une somme suffisante pour couvrir les frais qui d'après l'alinéa 1 doivent être remboursés, à moins que l'Etat requis ne puisse réclamer une avance de ce genre de ses propres ressortissants.

3° Les frais de poste seront supportés par l'autorité requérante.

4° L'autorité requise indiquera, en faisant part à l'autorité requérante de l'exécution de la requête, le montant des frais occasionnés et qui devront être remboursés aux termes de l'alinéa 1 du présent article. Le montant de ces frais sera envoyé par l'autorité requérante à l'autorité requise par l'intermédiaire des deux ministères de la Justice.

a ověřiti, nebo osvědčením úřadu dožádaného státu o tom, že, jak, kdy a kde bylo provedeno.

(2) Byl-li spis, který měl býti doručen, zaslán ve dvou vyhotoveních, jest potvrzení o příjmu nebo osvědčení buď napsati na jednom z nich nebo k němu připojiti.

Článek 17.

Každá ze Smluvních Stran může na území druhé Smluvní Strany doručovati soudní spisy vlastním příslušníkům přímo svými diplomatickými nebo konsulárními zástupci. Pohrůžka donucovacími opatřeními nebo jich použití jest však při tom vyloučeno.

Článek 18.

Náklady právní pomoci.

(1) Za provedení doručení a za vyřízení dožádání o právní pomoc nebudou požadovány nijaké poplatky, ani náhrada jakýchkoli výloh. Výjimku činí poplatky, které dožádaný stát vyplatil svědkům a znalcům, jakož i výlohy, které vznikly dožádáním o použití zvláštní formy řízení. Výlohy tyto budou nahrazeny neodkladně dožadujícím státem bez ohledu, zda jich náhradu lze obdržeti od zúčastněné strany či nikoli.

Ustanovení poslední věty jest použití i v případech zmíněných v odst. 2. čl. 4.

(2) Právní pomoc nesmí býti dožádaným úřadem odepřena proto, že dožadující úřad nesložil přiměřenou zálohu na výlohy, jež podle prvního odstavce tohoto článku musí býti nahrazeny, leda že by pro tatáž úřední jednání mohla býti požadována záloha také na vlastních příslušnících.

(3) Poplatky poštovní hradí úřad dožadující.

(4) Dožádaný úřad sdělí při vyřízení dožadujícímu úřadu výši výloh, které provedením dožádání vznikly a jež třeba podle prvního odstavce tohoto článku hraditi. Náhrada výloh bude zaslána dožadujícím úřadem úřadu dožádanému prostřednictvím ministerstva spravedlnosti obou států.

CHAPITRE V.

Mariages.

Article 19.

1° Le droit de décider de la validité du mariage, de prononcer le divorce ou la séparation de corps relève exclusivement des tribunaux nationaux du Pays dont les époux sont ressortissants. Si les époux sont de nationalité différente, c'est aux tribunaux de celui des Pays Contractants où ils ont eu leur dernier domicile commun que revient ce droit.

2° Au cas où les époux auraient changé de nationalité, une circonstance survenue avant ce changement ne pourra être invoquée comme motif de divorce ou de séparation que si elle était également admise comme tel d'après la législation à laquelle ils étaient soumis avant ce changement.

3° Les décisions des autorités mentionnées à l'alinéa 1 et passées en force de chose jugée seront reconnues sur le territoire de l'autre Partie.

Article 20.

1° Chacun des époux demeurant sur le territoire de l'autre Etat Contractant pourra demander à l'autorité compétente de celui-ci de prendre des mesures provisoires, comme de statuer sur les demandes d'aliments, sur l'autorisation d'une résidence séparée et de décider sur la reprise de la vie en commun, même si pour la demande en divorce ou en séparation de corps est compétente l'autorité de son propre Etat.

2° Ces mesures provisoires resteront en vigueur tant qu'elles ne seront pas modifiées par le tribunal compétent de l'Etat dont les époux sont ressortissants.

CHAPITRE VI.

Contestation sur la filiation légitime, sur la reconnaissance des enfants naturels, décision sur la légitimation et confirmation du contrat d'adoption.

Article 21.

1° Les contestations sur la filiation légitime des enfants et sur la reconnaissance de paternité relèvent des tribunaux ou autorités de celui des Etats Contractants dont la personne contre laquelle l'action est intentée est ressortissante.

2° Les décisions prises par ces tribunaux

HLAVA PÁTÁ.

Nálezy ve věcech manželských.

Článek 19.

(1) Rozhodovati o platnosti manželství, o rozluce nebo rozvodu od stolu a lože jsou příslušny výlučně úřady té Smluvní Strany, jejímiž příslušníky jsou manželé. Jsou-li manželé různého státního občanství, jsou výlučně příslušny úřady Smluvního Státu, v němž měli manželé naposled společně bydliště.

(2) Změní-li manželé státní příslušnost, tu okolnost, která nastala před touto změnou, může býti důvodem rozluky nebo rozvodu jen potud, pokud odůvodňovala rozlukou nebo rozvod též podle práva před tím pro ně platného.

(3) Pravoplatné nálezy úřadů jmenovaných v odstavci prvním budou uznány na území druhé Strany.

Článek 20.

(1) Za vydání prozatímních opatření, jako určení povinnosti alimentární, povolení odděleného bydliště, nebo nařízení o přijetí do společné domácnosti, může každý z manželů, který má bydliště na území druhého Smluvního Státu, žádati též u příslušného úřadu tohoto státu, byť by pro samu žalobu na rozlukou nebo rozvod byl příslušen úřad jeho státu.

(2) Tato prozatímní opatření zůstanou v platnosti, pokud jich nezmění příslušné úřady státu, jehož občany manželé jsou.

HLAVA ŠESTÁ.

Spory o manželský původ dítěte, o uznání otcovství k nemanželskému dítěti, rozhodnutí o legitimaci a potvrzení smlouvy o osvojení.

Článek 21.

(1) Spory o manželský původ dítěte a o uznání nemanželského otcovství k dítěti náležejí před soudy nebo úřady onoho ze Smluvních Států, jehož příslušníkem je osoba, proti které žaloba čelí.

(2) Pravoplatné nálezy těchto soudů neb

ou autorités et passées en force de chose jugée, seront reconnues sur le territoire de l'autre Partie Contractante.

Article 22.

1° Le droit de décider sur la légitimation des enfants naturels ou de confirmer un contrat d'adoption appartient au tribunal compétent de celui des Etats Contractants dont le légitimant ou l'adoptant relève comme ressortissant.

2° Cependant, si la législation de l'Etat dont la personne légitimée ou adoptée est ressortissante, prévoit en ce qui concerne le consentement et l'autorisation nécessaire, d'autres dispositions que la législation de l'Etat dont les autorités sont compétentes d'après l'alinéa 1, il faudra observer aussi les dispositions prescrites par la législation de l'Etat de la personne légitimée ou adoptée.

3° Les décisions des autorités mentionnées à l'alinéa 1 et passées en force de chose jugée seront reconnues sur le territoire de l'autre Partie Contractante.

CHAPITRE VII.

Tutelle ou curatelle.

Article 23.

1° C'est aux autorités de chacune des Parties Contractantes qu'incombe la tutelle (curatelle) de la personne et de tous les biens de ses propres ressortissants.

2° S'il a lieu d'établir la tutelle (curatelle) à l'égard d'un ressortissant de l'autre Etat Contractant y résidant ou y possédant des biens, les autorités en avertiront sans retard le tribunal ou l'autorité des tutelles (curatelles) compétent, se bornant à prendre les mesures urgentes, relatives à la protection de la personne et des biens.

3° Le tribunal ou l'autorité compétente de l'Etat duquel la personne en tutelle (curatelle) est ressortissante, pourra annuler ces mesures. Il pourra cependant, si c'est dans l'intérêt de cette personne et après l'avoir entendue elle-même, ainsi que son représentant légal, déférer toute la tutelle (curatelle) ou quelques-unes des fonctions de la tutelle (curatelle) concernant soit la personne, soit les biens, aux autorités de l'autre Partie Contractante si celles-ci y consentent et suivant les prescriptions en vigueur dans cet autre Etat.

úřadů budou uznány na území druhé Smluvní Strany.

Článek 22.

(1) Rozhodnouti o legitimaci nemanželského dítěte anebo potvrditi smlouvu o osvojení přísluší úřadům té Smluvní Strany, jejímž příslušníkem jest osoba legitimující nebo osvojitel.

(2) Vyžadují-li však zákony státu, jemuž náleží osoba legitimovaná nebo osvojenec, co do souhlasu a potřebného oprávnění jiných náležitostí než jsou vyžadovány podle zákonů státu, jehož úřady jsou příslušny podle odstavce prvního, bude zachovati i náležitosti předepsané zákony státu osoby legitimované neb osvojence.

(3) Pravoplatné nálezy úřadů uvedených v odstavci prvním tohoto článku budou uznány na území druhé Smluvní Strany.

HLÁVA SEDMÁ.

Poručnictví a opatrovnictví.

Článek 23.

(1) Úřadům každé ze Smluvních Stran přísluší poručenská (opatrovnická) péče o osobu a veškeré jmění vlastních příslušníků.

(2) Nastane-li potřeba zahájit poručenství (opatrovnictví) nad příslušníkem jednoho Smluvního Státu, který se zdržuje na území druhé strany nebo tam má jmění, učiní o tom úřad této strany neprodleně sdělení příslušnému úřadu poručencovu (opatrovancovu) a cmeží se toliko na bezodkladná opatření na ochranu osoby a jmění.

(3) Příslušný úřad státu, jehož občanem je poručenec (opatrovanec), může tato opatření zrušiti. Může však též, je-li to v zájmu této osoby, vyslechna ji a jejího zákonného zástupce, přenést celé poručenství (opatrovnictví) nebo jednotlivá opatření poručenská (opatrovnická) ať již ohledně osoby, ať ohledně jmění, na úřady druhé Smluvní Strany s jich souhlasem a podle platných tam předpisů.

40 Ces autorités appliqueront ensuite les lois de leur propre pays. Leurs décisions, dès qu'elles seront passées à l'état de chose jugée, seront reconnues sur le territoire de l'autre Etat. Les dites autorités ne pourront toutefois pas se prononcer sur les questions de statut personnel.

CHAPITRE VIII.

Successions.

Article 24.

Faculté de disposer des biens et de les acquérir par succession.

10 Les ressortissants de chacun des Etats Contractants peuvent disposer pour le cas de décès de tous les biens qu'ils possèdent sur le territoire de l'autre Etat, par testament, testament mutuel entre époux, codicille, contrat d'héritage, donation en cas de mort, ou de toute autre manière comme les ressortissants dudit pays.

La forme du testament ou de sa révocation sera régie par le droit du pays où ils ont été rédigés.

20 Chacune des Parties Contractantes s'engage à traiter les ressortissants de l'autre Partie comme ses propres nationaux en ce qui concerne la transmission des propriétés mobilières ou immobilières en cas de décès.

Seront considérés comme titres légitimes pour acquérir la propriété d'après les présentes dispositions: le testament, le testament mutuel entre époux, le codicille, le contrat d'héritage, la succession légale, le droit de la part légitime et la succession vacante en faveur de l'Etat.

30 Les dispositions ci-dessus ne dérogent en rien aux prescriptions en vigueur sur le territoire de celle des Parties Contractantes où se trouvent les biens et qui limitent la libre disposition en cas de mort soit de tout ou partie des biens, soit de certains objets par suites de motifs spéciaux concernant la personne du testateur ou bien pour des motifs d'ordre public.

Elles ne dérogent pas non plus aux prescriptions légales spéciales (relatives à la réforme agraire, aux fidéicomis, etc), qui pourraient être en vigueur sur le territoire des Parties Contractantes.

(4) Úřady tyto řídí se pak při svém rozhodování zákony své země. Jejich rozhodnutí, jakmile se stanou pravoplatnými, budou uznána na území druhého státu. O otázkách osobního stavu jim však rozhodovati nepřísluší.

HLAVA OSMÁ.

Pozůstalosti.

Článek 24.

Způsobilost pořizovati a nabývatí majetek převodem na případ smrti.

(1) Příslušníci každého ze Smluvních Států mohou o veškerém jmění, které mají na území druhé Smluvní Strany, volně pořizovati na případ smrti závětí, vzájemnou závětí mezi manžely, dovětkem, smlouvou dědickou, darováním na případ smrti, nebo jinak stejně jako občané této Smluvní Strany.

Forma posledního pořízení nebo jeho odvolání řídí se podle práva, kde bylo učiněno.

(2) Každá ze Smluvních Stran se zavazuje, že bude co do nabývání majetku ať movitého, ať nemovitého z důvodu převodu na případ smrti s příslušníky druhé Strany nakládati stejně jako s vlastními státními občany.

Za právní důvody nabývání majetku podle tohoto ustanovení budou pokládány: závět, vzájemná závět, dovětek, smlouva dědická, zákonná posloupnost, právo na povinný díl a odúmrt' ve prospěch státu.

(3) Předpisy platné na území té Smluvní Strany, kde jest pozůstalostní jmění, jimiž omezuje se právo volně pořizovati na případ smrti buď o veškerém jmění nebo o jeho části nebo o určitých věcech ze zvláštních důvodů hledíc k osobě pořizovatele nebo z důvodů veřejných, jsou ustanovením tohoto odstavce nedotčeny.

Stejně nejsou dotčeny touto úmluvou i zvláštní zákonné předpisy, které na území Smluvních Stran jsou případně v platnosti (tak na př. o pozemkové reformě a svěření atd.).

Article 25.

Compétence en matière de successions.

a) *Successions immobilières.*

1° Pour la liquidation des successions immobilières et pour statuer sur toutes les questions litigieuses qui s'y rapportent, sont seuls compétents les tribunaux ou autorités de la Partie Contractante sur le territoire de laquelle les immeubles sont situés.

2° C'est à la législation de l'Etat où sont situés les immeubles qu'il appartient de décider ce qui est à considérer comme immeuble.

Article 26.

b) *Successions mobilières.*

1° Pour liquider une succession mobilière, sont compétents les tribunaux ou autorités de l'Etat Contractant dont le défunt était ressortissant à l'époque de son décès. C'est à ceux-ci qu'il appartient aussi de statuer sur les questions litigieuses relatives à la liquidation de ses biens mobiliers.

2° Les Parties Contractantes s'engagent à se livrer mutuellement, aux fins indiquées à l'alinéa 1, les biens meubles appartenant à la succession d'un ressortissant de l'autre Partie, en tant qu'ils se trouvent sur leur territoire.

3° C'est à la législation du pays sur le territoire duquel se trouvent les biens meubles, à décider ce qui doit être considéré bien meuble.

Article 27.

c) *Successions vacantes.*

Pour liquider les successions vacantes tant mobilières qu'immobilières, de même que pour statuer s'il y a succession vacante, sont compétents les tribunaux ou autorités de celui des Etats Contractants où ces biens se trouvent. C'est à cet Etat que les successions vacantes seront dévolues.

Mesures à prendre avant de remettre les successions mobilières.

Article 28.

a) *Conservation des biens de la succession.*

1° Il appartient aux tribunaux ou aux autorités compétentes de la Partie Contractante, sur le territoire de laquelle se trouve la succession mobilière:

Článek 25.

Příslušnost k projednání pozůstalosti

a) *nemovitě.*

(1) Projednávati nemovitou pozůstalost a rozhodnouti o všech sporných otázkách toho se týkajících náleží výlučně soudům neb úřadům té Smluvní Strany, na jejímž území nemovitá pozůstalost jest.

(2) O tom, co dlužno pokládati za nemovitý majetek, rozhodují předpisy státu, kde jest tento majetek.

Článek 26.

b) *movité.*

(1) Projednati movitou pozůstalost náleží soudům nebo úřadům toho Smluvního Státu, jehož příslušníkem byl zůstavitel v době úmrtí. Jím se rovněž zůstavuje rozhodovati o sporných otázkách, které se vztahují na řízení pozůstalostní o movitém jmění zůstavitele.

(2) Smluvní Strany se zavazují, že si vydají navzájem k účelům uvedeným v odstavci prvním tohoto článku movité jmění pozůstalostní po příslušníku druhé Smluvní Strany, pokud jest na jich území.

(3) Co jest pokládati za movité jmění, řídí se podle práva strany, na jejímž území movitá pozůstalost jest.

Článek 27.

c) *odúmrtí.*

Projednati odúmrtí ať movitou či nemovitou a rozhodnouti o tom, co jest pokládati za odúmrtí, náleží úřadům toho ze Smluvních Států, na jehož území jest jmění. Tomuto státu příslušná odúmrtí i připadne.

Opatření před vydáním movité pozůstalosti

Článek 28.

a) *na ochranu pozůstalosti.*

(1) Příslušnému soudu nebo úřadu Smluvní Strany, na jehož území jest movitá pozůstalost, náleží:

a) de dresser l'acte de décès, si le ressortissant de l'autre Partie Contractante est décédé sur son territoire. Le Tribunal ou l'autorité, dans la juridiction desquels le décès a eu lieu, en prévient dans chaque cas directement l'autorité consulaire de l'autre Partie, et à défaut, son représentant diplomatique en lui envoyant en même temps une copie légalisée de l'acte de décès ou, le cas échéant, un extrait des registres des décédés;

b) de prendre, en cas d'urgence, les mesures nécessaires pour conserver la succession et pour assurer sa bonne administration, afin d'en éviter son amoindrissement ou d'autres dommages.

2° Les tribunaux ou autorités en question sont chargés notamment de dresser un inventaire de toute la succession et, d'après les circonstances, d'y apposer les scellés ou de faire déposer les biens en lieu sûr, ou bien de nommer en vue de leur gestion une personne de confiance comme administrateur.

3° Les mesures mentionnées aux alinéas 1 et 2 seront prises par le Tribunal ou l'autorité conformément aux prescriptions en vigueur à ce sujet dans leur propre pays.

4° Si à l'endroit où se trouve la succession mobilière, il y a une autorité consulaire de l'autre Partie Contractante, les mesures mentionnées à l'alinéa 1° b) ne pourront être prises que si ladite autorité consulaire en a été informée au moins vingt-quatre heures à l'avance, à moins qu'il n'y ait péril en la demeure. L'autorité consulaire pourra, dans les limites de ses fonctions, assister aux mesures qui seront prises par le Tribunal ou l'autorité de l'endroit où se trouve la succession mobilière. Elle pourra notamment demander que ces mesures soient prises dans une forme particulière, si les lois de l'Etat auquel appartient le tribunal ou l'autorité en question, ne s'y opposent.

Dans tous les autres cas, l'autorité consulaire sera informée sans retard de tout ce qui a été fait pour assurer l'administration des biens de la succession. Ces mesures pourront sur sa demande, être modifiées, ou annulées, à moins qu'il n'en résulte un préjudice pour les ressortissants de l'Etat où se trouvent les biens de la succession.

Article 29.

b) *Protection des héritiers, légataires et créanciers nationaux.*

1° Au cas où des citoyens de l'Etat Contrac-

a) zříditi úmrtní zápis, zemře-li v jeho obvodu příslušník druhé strany. O každém takovém úmrtí zpraví soud nebo úřad, v jehož obvodu úmrtí nastalo, přímo nejbližší konsulární úřad druhé Smluvní Strany anebo, není-li ho, jejího diplomatického zástupce a zašle mu zároveň ověřený opis úmrtního zápisu a po případě i úmrtní list;

b) učiniti opatření nezbytná k zabezpečení a účelné správě pozůstalostního jmění, aby zabráněno bylo jeho zmenšení nebo jiné hrozící újmě.

(2) Zejména jest povinen zříditi řádný inventář veškerého pozůstalostního jmění a podle okolností případu je buď zapečetiti nebo naříditi jeho uložení na bezpečném místě nebo ustanoviti spolehlivou a důvěryhodnou osobu správcem pozůstalosti.

(3) Opatření uvedená v odstavcích 1. a 2. provede soud nebo úřad podle předpisů platných o tom ve vlastním státě.

(4) Je-li v místě, kde jest movité pozůstalostní jmění, konsulární úřad druhé Smluvní Strany, lze učiniti opatření, uvedená v odstavci 1. pod lit. b) pouze tehdy, byl-li konsulární úřad o tom vyrozuměn za účelem účasti nejméně 24 hodiny předem anebo je-li nebezpečí v prodlení. Konsulární úřad může v mezích své pravomoci zúčastniti se všech opatření, která budou učiněna místním soudem nebo úřadem státu, kde movité pozůstalostní jmění jest. Zejména může žádati, aby opatření stala se ve formě zvláštní, neodporuje-li tato zákonům platným ve státě, kde jest příslušný soud nebo úřad.

Ve všech ostatních případech bude konsulární úřad neprodleně zpraven o všem, co bylo zařízeno k zabezpečení a správě pozůstalostního jmění. Opatření tato mohou býti na jeho přání změněna nebo zrušena, leč by z toho vznikla újma příslušníkům státu, kde pozůstalostní jmění jest.

Článek 29.

b) *na ochranu tuzemských dědiců, odkazovníků a věřitelů.*

(1) Jsou-li na projednání pozůstalosti

tant où sont situés les biens de la succession, ou des personnes résidant dans ce pays seraient intéressés dans la liquidation comme héritiers ou légataires, le tribunal ou l'autorité du lieu où ces biens sont situés pourra, sur leur demande, retenir soit tous les biens de la succession, soit une partie suffisante, jusqu'au moment où il aura été statué définitivement sur leurs droits d'héritiers ou légataires, par le tribunal ou l'autorité compétents de l'Etat dont le défunt était ressortissant.

20 Les mêmes mesures pourront être prises sur la demande des créanciers qui sont ressortissants de l'Etat Contractant sur le territoire duquel se trouvent les biens de la succession mobilière, ou qui y résident, en tant qu'ils auront formulé leurs droits devant le tribunal compétent, dans le délai fixé à l'article suivant.

Sur les revendications de ces créanciers statueront exclusivement les tribunaux de l'Etat où se trouve la succession mobilière.

Article 30.

En vue des mesures prévues à l'article 29 le tribunal fixera un délai d'un à trois mois dans lequel les personnes indiquées ci-dessus devront formuler leurs revendications au tribunal ou à l'autorité compétente.

L'avis y relatif sera publié, dans les deux Etats dans le journal destiné aux publications officielles, et une copie certifiée conforme en sera envoyée sans retard au tribunal ou à l'autorité liquidant la succession, ainsi qu'à l'agent consulaire ou, à défaut, au représentant diplomatique de l'autre Etat.

Si leurs revendications n'ont pas été formulées dans le dit délai, la remise des biens de la succession mobilière ne pourra être refusée.

Remise de la succession.

Article 31.

10 La succession mobilière sera remise à l'autorité consulaire la plus proche de l'Etat auquel appartenait le défunt.

20 Les stipulations de la présente convention ne dérogent en rien aux dispositions relatives à la défense d'exporter certains objets.

zúčastnění jako dědici nebo odkazovníci státní občané toho Smluvního Státu, kde jest pozůstalostní jmění, nebo osoby, které se na tomto území zdržují, jest příslušný soud nebo úřad oprávněn zadržeti k žádosti těchto osob buď celé pozůstalostní jmění nebo postačující jeho část do té doby, dokud o jich dědickém neb odkazovnickém nároku nebude pravoplatně rozhodnuto příslušným pozůstalostním soudem nebo úřadem státu, jemuž zůstavitel přísluší.

(2) Stejná opatření mohou býti učiněna i na žádost věřitelů, kteří jsou buď příslušníky Smluvního Státu, na jehož území jest movité pozůstalostní jmění, nebo se tam zdržují, pokud jejich nároky budou ohlášeny u příslušného soudu k vymáhání ve lhůtě stanovené v dalším článku.

O nárocích těchto věřitelů rozhodnou výlučně soudy státu, na jehož území jest movité pozůstalostní jmění.

Článek 30.

Za účelem opatření uvedených v čl. 29 ustanoví soud lhůtu od jednoho do tří měsíců, aby v ní osoby shora zmíněné mohly své nároky přihlásiti u příslušného soudu nebo úřadu.

Vyhláška o tom bude uveřejněna v obou státech v časopise určeném pro úřední vyhlášky a její ověřený opis bude neprodleně zaslán soudu nebo úřadu druhé Smluvní Strany, jemuž přísluší projednání pozůstalosti, jakož i úřadu konsulárnímu, nebo, není-li ho, diplomatickému zástupci druhého státu.

Nebyly-li nároky přihlášeny v této lhůtě, nelze vydání movitého pozůstalostního jmění odpírati.

Odevzdání pozůstalosti.

Článek 31.

(1) Movitá pozůstalost bude předána nejblížejšímu konsulárnímu úřadu státu zůstavitele.

(2) Ustanovením této úmluvy nejsou však nikterak dotčeny předpisy o záповědi vývozu jednotlivých předmětů.

Liquidation des successions mobilières par les tribunaux ou autorités de l'autre Partie Contractante.

Article 32.

Si la succession mobilière se trouve sur le territoire de l'autre Etat Contractant, les héritiers résidant sur ce territoire pourront demander, contrairement aux dispositions de l'art. 26, qu'elle soit liquidée par le tribunal ou l'autorité de cet Etat. Dans ce cas le tribunal publiera un avis fixant un délai comme à l'article 30 et engageant tous les héritiers et légataires à formuler leurs revendications, faute de quoi il sera procédé à la liquidation entre les ayants droit qui en auront fait la demande. Cet avis sera inséré dans les deux Etats, dans le journal destiné aux publications officielles et une copie conforme sera envoyée, sans retard, au tribunal ou à l'autorité de l'Etat auquel appartenait le défunt, ainsi qu'à son autorité consulaire locale ou à défaut, à tout autre représentant de son Etat. Si personne ne se présente sur cet avis, ou bien si ceux qui ont formulé leurs revendications, ont consenti à ce que la succession soit liquidée par ledit tribunal, la liquidation se fera d'après les lois de l'Etat où se trouve la succession. Mais si parmi les héritiers ou les légataires, qui se sont présentés, il y en a qui demandent, ou bien si le tribunal ou l'autorité du pays du défunt, auquel il appartient de liquider la succession, insiste que la succession soit remise au tribunal ou à l'autorité de l'Etat du défunt, il sera fait droit à cette demande.

Article 33.

Les frais occasionnés par les mesures prises conformément aux articles 28 et 31 seront à la charge de l'Etat auquel la succession est remise.

Article 34.

1° Les stipulations ci-dessus relatives à la remise des successions mobilières aux tribunaux ou aux autorités compétentes du pays du défunt, ne seront pas atteintes par les accords éventuels qui pourraient être passés entre les administrations des Finances des deux Parties Contractantes en vue d'éviter la double imposition des successions mobilières.

2° Jusqu'à la conclusion de l'accord susmentionné chacune des Parties Contractantes se réserve le droit de prélever, avant de re-

Projednání movité pozůstalosti soudy nebo úřady druhé Smluvní Strany.

Článek 32.

Je-li movitá pozůstalost na území druhého Smluvního Státu, mohou dědicové, kteří se na tomto území zdržují, požádati, nehledíc k ustanovení čl. 26, aby movitou pozůstalost projednal soud nebo úřad tohoto státu. V tomto případě soud vydá veřejnou vyhlášku, ve které stanoví lhůtu jako v čl. 30 a vyzve všechny dědice a odkazovníky, aby své nároky přihlásili, jinak že bude provedeno pozůstalostní řízení s účastníky, kteří o to požádali. Vyhlášku tuto jest uveřejniti v obou státech v časopise určeném pro úřední vyhlášky a její ověřený opis neprodleně zaslati soudu nebo úřadu domovského státu zůstavitelova, jakož i místně příslušnému úřadu konsulárnímu, nebo, není-li ho, jinému zastupitelskému úřadu jeho státu. Nehlásí-li se následkem této vyhlášky nikdo, nebo souhlasí-li ti, kdož se hlásí, aby tuzemské soudy projednaly pozůstalost, jest ji projednati podle zákonů té strany, kde pozůstalost jest. Naléhají-li však přihlášivší se dědici nebo odkazovníci nebo soud či úřad vlasti zůstavitelovy, jemuž přísluší projednání pozůstalosti, aby pozůstalost byla vydána soudu či úřadu vlasti zůstavitelovy, jest žádosti této vyhověti.

Článek 33.

Výlohy spojené s opatřeními podle čl. 28 a 31 půjdou na účet státu, jemuž jest pozůstalost předána.

Článek 34.

(1) Výše uvedená ustanovení o vydání movitých pozůstalostí příslušným soudům neb úřadům domovského státu zůstavitelova nebudou dotčena případnými dohodami mezi finančními správami obou Smluvních Stran o zamezení dvojího zdanění movitých pozůstalostí.

(2) Pokud dohoda zmíněná v odstavci prvním tohoto článku nebude sjednána, vyhrazuje si každá ze Smluvních Stran, že dříve

mettre la succession mobilière aux autorités de l'autre Partie, les taxes et autres impôts publics, prévus par les lois en vigueur dans son pays.

CHAPITRE IX.

Déclaration d'absence (de mort).

Article 35.

Pour déclarer l'absence (la mort) d'un individu seront compétents les tribunaux de l'Etat auquel ce dernier appartenait avant son absence. Les décisions de ces tribunaux, passées en état de force jugée, seront reconnues aussi sur le territoire de l'autre Etat Contractant.

Article 36.

En cas d'urgence les tribunaux de chacun des Etats Contractants pourront, conformément à leurs lois, déclarer absent (mort) un ressortissant de l'autre Etat pour les effets que cette déclaration peut avoir sur leur territoire.

CHAPITRE X.

Légalisation et force probante des actes.

Article 37.

1° Les actes rédigés, délivrés ou légalisés par un tribunal (autorité de tutelle) ou par une administration centrale ou par une autre autorité administrative équivalente, s'ils sont revêtus du sceau officiel, n'auront pas besoin, pour servir devant les autorités de l'autre Partie Contractante, d'autre légalisation.

2° Les actes rédigés ou légalisés par devant un notaire public devront pour pouvoir servir comme il est dit à l'alinéa 1 être légalisés par le tribunal.

3° Seront considérés comme actes judiciaires aussi les expéditions signées par le greffier d'un tribunal, pourvu que cette signature suffise d'après les lois nationales.

4° La liste des administrations centrales envisagées à l'alinéa 1 sera annexée à la présente convention. Les Parties Contractantes se communiqueront les modifications qui pourraient y être apportées ultérieurement.

Article 38.

La force probante des actes publics rédigés sur le territoire de l'une des Parties Contractantes, ainsi que celle des livres de commerce

než movitou pozůstalost vydá úřadům druhé Smluvní Strany, vybere poplatky a jiné veřejné dávky, které podle jejich zákonů na ní váznou.

HLAVA DEVÁTÁ.

Prohlášení osoby za mrtvou (nezvěstnou).

Článek 35.

Prohlásiti osobu za mrtvou (nezvěstnou) přísluší úřadům státu, jehož příslušníkem byla v době, kdy stala se nezvěstnou. Pravoplatné výroky vydané těmito soudy budou uznány též na území druhé Smluvní Strany.

Článek 36.

V případech nutných mohou soudy kteréhokoliv ze Smluvních Států prohlásiti dle jejich zákonů příslušníka druhého státu za mrtva (nezvěstna), pokud účinky tohoto prohlášení nastati mají na jeho území.

HLAVA DESÁTÁ.

Ověřování a průvodní síla listin.

Článek 37.

(1) Listiny sepsané, vydané neb ověřené soudem (poručenským úřadem) neb některým ústředním nebo jiným jemu na roveň postaveným úřadem správním, jsou-li opatřeny úřední pečeti, nepotřebují, má-li jich býti použito před úřady druhé strany, dalšího ověření.

(2) Listiny vyhotovené neb ověřené veřejnými notáři, má-li jich býti použito podle odstavce prvního tohoto článku, jest soudně ověřiti.

(3) Za soudní listiny je považovati též vyhotovení podepsaná soudní kanceláří, pokud její podpis postačuje podle zákonů jejího státu.

(4) Seznam ústředních úřadů, jež podle odstavce prvního přicházejí v úvahu, bude této smlouvě připojen. Smluvní Strany si navzájem sdělí případné pozdější změny, jež by v seznamu nastaly.

Článek 38.

Průvodní síla veřejných listin, zřízených na území jedné Smluvní Strany, jakož i obchodních knih, vedených na tomto území, řídí

tenus sur ce territoire sera jugée dans la procédure devant les tribunaux de l'autre Etat Contractant d'après les lois de l'Etat où ils ont été rédigés ou tenus, sans toutefois qu'elle puisse leur être reconnue dans une mesure plus large que d'après les lois de l'Etat devant les tribunaux duquel le procès est pendant.

CHAPITRE XI.

Renseignements juridiques et attestations de prescriptions légales.

Article 39.

1° Les Ministères de la Justice des deux Parties Contractantes se fourniront, sur demande, des informations sur le droit en vigueur sur le territoire de leur Etat et, le cas échéant, sur la jurisprudence de leurs tribunaux dans des questions concrètes.

2° La demande devra préciser exactement les dispositions légales au sujet desquelles les renseignements sont désirés, ou dont le texte doit être attesté, ou bien les questions de droit au sujet desquelles on veut connaître la jurisprudence.

CHAPITRE XII.

Article 40.

Procédure de faillite.

Dans les procédures de faillite et de concordat qui seront ouvertes sur le territoire de l'un des Etats Contractants, les créanciers ressortissants de l'autre Etat seront traités comme les créanciers nationaux.

Article 41.

1° Si la procédure de faillite a été ouverte à l'égard des biens d'un ressortissant de l'autre Etat Contractant, il faut en avertir sans délai le tribunal compétent de son pays, si ce tribunal est connu, et l'autorité consulaire ou, à défaut, un autre représentant.

Ceux-ci informeront de leur côté, pour autant qu'ils en ont officiellement connaissance, le plus tôt possible, le tribunal saisi de la faillite, s'il y a sur le territoire de leur Etat des biens mobiliers ou immobiliers appartenant au failli.

2° S'il y a lieu de supposer qu'il y ait sur le territoire de l'autre Etat des créanciers intéressés, il faudra envoyer au tribunal, éventuellement à l'autorité consulaire ou à un

se v řízení před soudy druhé Smluvní Strany podle zákonů státu, v němž byly zřízeny, nebo jsou vedeny, aniž však smí býti jim přiznána v míře větší, než připouští právo státu, kde se soudní řízení koná.

HLAVA JEDENÁCTÁ.

Právní informace a osvědčování právních předpisů.

Článek 39.

(1) Ministerstva spravedlnosti obou Smluvních Stran dodají si navzájem na požádání informace o právu platném na území svých států, po případě o rozhodování svých soudů o určitých právních otázkách.

(2) V žádosti bude přesně vylíčiti, o kterých právních předpisech má býti informace dána, nebo jichž znění má býti osvědčeno, nebo jaké právní otázky se rozhodování soudů týče.

HLAVA DVANÁCTÁ.

Článek 40.

Řízení konkursní.

V řízení konkursním a vyrovnávacím, jež bude zahájeno na území jednoho ze Smluvních Států, budou věřitelé, kteří jsou příslušníky druhého státu, postaveni na roveň věřitelům, kteří jsou vlastními státními občany.

Článek 41.

(1) Byl-li uvalen konkurs na jmění příslušníka druhého Smluvního Státu, jest o tom bez průtahů zpravit příslušný soud jeho vlasti, pokud je znám, a úřad konsulární, nebo, není-li ho, jiný úřad zastupitelský.

Tyto úřady se své strany podají soudu, který vyhlásil konkurs, co nejdříve zprávu, pokud obdrží o tom úřední vědomost, zda úpadek má na území jich státu jmění movité či nemovité.

(2) Lze-li za to míti, že na území druhého státu jsou konkursní věřitelé, je zaslati soudu po případě konsulárnímu nebo jinému zastupitelskému úřadu vedle výše zmíněné zprávy

autre représentant, outre l'avertissement mentionné ci-dessus aussi une copie de l'avis public concernant l'ouverture de la faillite pour la publication dans les journaux destinés à cet effet.

30 Si un tribunal de l'un des Etats Contractants a ouvert une procédure de faillite et que le failli ait des biens mobiliers sur le territoire de l'autre Etat Contractant, sans y avoir son domicile (siège), les autorités de celui-ci prendront, sur la demande dudit tribunal, les mesures nécessaires pour s'en assurer et procéderont à leur inventaire.

A partir du jour où l'autorité compétente de l'autre Partie Contractante aura été saisie d'une telle demande, il ne sera plus possible d'y acquérir aucun droit de propriété, de gage et de rétention, sur les biens mobiliers du failli.

Les tribunaux de l'Etat Contractant où les biens se trouvent, décideront quels sont les objets à exclure ou à séparer de l'actif mobilier de la masse de la faillite. Le reste des biens mobiliers sera remis aux tribunaux compétents de l'autre Partie Contractante.

Article 42.

Les effets de la déclaration de faillite faite par l'autorité compétente de l'une des Parties Contractantes n'atteignent pas les biens immeubles du failli, situés sur le territoire de l'autre Etat Contractant.

Les informations éventuelles sur l'existence des biens immeubles, prévue à l'article 41 alinéa 1, ne porteront aucun préjudice à cette disposition.

CHAPITRE XIII.

Article 43.

Exécution réciproque des titres exécutoires.

Chacune de Parties Contractantes s'engage à autoriser l'exécution et sa mise à effet sur son territoire des titres énumérés ci-dessous émanant des autorités de l'autre Partie Contractante, et qui, d'après les lois en vigueur, y constituent des titres exécutoires.

Article 44.

Seront considérés comme titres exécutoires:

a) les sentences, les ordres (mandats) de payer, les arrêts et autres décisions des tri-

také vyhotovení vyhlášky konkursu k uveřejnění v časopisech tam pro to určených.

(3) Bylo-li na území jednoho Smluvního Státu zahájeno příslušným soudem konkursní řízení a má-li úpadce na území druhého Smluvního Státu movité jmění, aniž by tam měl své bydliště (sídlo), bude toto jmění na dožádání onoho soudu příslušnými úřady zajištěno a sepsáno.

Ode dne, kdy toto dožádání dojde příslušného úřadu druhé Smluvní Strany, nelze tu na movitém jmění úpadcově nabývat ani vlastnických, ani zástavních, ani retenčních práv.

O vyloučení a odloučení předmětů z movité konkursní podstaty rozhodují soudy Smluvního Státu, na jehož území jest movité jmění. Zbývající movité jmění bude pak vydáno příslušnému soudu druhé Smluvní Strany.

Článek 42.

Účinky konkursu vyhlášeného příslušným úřadem jedné Smluvní Strany nedotýkají se nemovitého jmění úpadcova, jež leží na území druhé strany.

Případná informace podle odstavce prvního čl. 41 o existenci nemovitého jmění se ustanovení tohoto nikterak nedotýká.

HLAVA TŘINÁCTÁ.

Článek 43.

Vzájemný výkon exekučních titulů.

Každá ze Smluvních Stran se zavazuje, že na svém území povolí a vykoná exekuci na základě níže uvedených exekučních titulů, jež pocházejí od úřadů druhé Smluvní Strany a podle práva tam platného jsou vykonatelnými exekučními tituly.

Článek 44.

Exekučními tituly podle předcházejícího článku jsou:

a) rozsudky, platební příkazy (rozkazy), usnesení a jiná rozhodnutí jakýchkoli civilních

bunaux civils de toute sorte, y compris ceux de commerce, pour autant qu'ils sont certifiés conformes et que d'après la législation de l'Etat requérant ils ne sont plus sujets à aucune voie de recours avec effet dilatoire.

Il en sera de même quant aux sentences rendues en matière pénale et concernant le dédommagement des parties lésées et les frais de procédure.

b) Les transactions conclues devant les tribunaux mentionnés ci-dessus, si elles sont certifiées conformes et munies de l'attestation du tribunal, d'être exécutoires.

c) Les sentences et les décisions d'arbitres ou des tribunaux d'arbitrage, en tant que d'après la loi ou d'après une convention écrite des parties, conclue dans la forme légale, l'arbitre ou le tribunal d'arbitrage est autorisé à juger.

Ces sentences, décisions ou transactions devront être munies de l'attestation du tribunal de première instance dans le ressort duquel l'arbitre ou le tribunal d'arbitrage ont prononcé la sentence ou la décision, ou dans le ressort duquel la transaction a été conclue, les certifiant conformes et affirmant qu'aucune voie de recours avec effet dilatoire n'est plus recevable.

Article 45.

L'autorisation d'exécution et l'exécution elle-même seront régies par les prescriptions en vigueur dans l'Etat où elles doivent avoir lieu, à moins que la présente convention n'y apporte des dérogations.

Article 46.

1° La demande d'autorisation d'exécution et de l'exécution elle-même sera déposée par le demandeur au tribunal duquel le titre émane. Lorsqu'il s'agira de l'exécution de titre émanant d'un tribunal d'arbitrage ou d'un arbitre, la demande sera déposée au tribunal de première instance indiqué à l'article 44, alinéa c.

Ces tribunaux transmettront sans retard, par la voie du Ministère de la Justice, la demande d'autorisation et d'exécution au tribunal compétent, après l'avoir munie des attestations prévues à l'article 44 et avec les autres documents à l'appui.

2° La Partie intéressée sera pourtant libre de saisir directement de sa demande d'autorisation et d'exécution le tribunal compétent de l'autre Etat Contractant.

soudů včetně soudů obchodních, pokud jsou opatřeny doložkou ověřovací a potvrzením, že nepodléhají žádnému dalšímu oprávněnému prostředku s účinkem odkladným.

Totéž platí o rozsudecích trestních, o soukromoprávních nárocích poškozených osob a o útratách trestního řízení.

b) Smíry, uzavřené o takových nárocích před soudy výše uvedenými, jsou-li ověřeny a opatřeny doložkou soudu o tom, že jsou vykonatelné.

c) Rozsudky a rozhodnutí rozhodců nebo rozhodčích soudů, pokud podle zákona nebo podle písemné smlouvy, v zákonné formě mezi zúčastněnými zřízené, jest rozhodce nebo rozhodčí soud povolán, aby rozhodl.

Tyto rozsudky, rozhodnutí nebo smíry bude opatřiti doložkou soudu I. stolice, v jehož obvodu vydali rozhodce nebo rozhodčí soud rozsudek nebo rozhodnutí nebo v jehož obvodu byl učiněn smír, že nepodléhají dalšímu oprávněnému prostředku s účinkem odkladným, a doložkou, potvrzující správnost jich vyhotovení.

Článek 45.

Povolení a výkon exekuce řídí se předpisy platnými ve státě, kde exekuce má být povolena nebo vykonána, pokud tato úmluva nestanoví odchylek.

Článek 46.

(1) Žádost o povolení a výkon exekuce budiž podána vymáhající stranou u soudu, kde exekuční titul vznikl. Pokud jde o exekuční tituly, vzniklé v řízení před rozhodci nebo rozhodčími soudy, bude podána u soudu I. stolice, o němž jest řeč v čl. 44, lit. c).

Tyto soudy opatří žádost za povolení a výkon exekuce doložkami po rozumu čl. 44 a postoupí ji bez odkladu i s ostatními přílohami prostřednictvím ministerstva spravedlnosti příslušnému soudu.

(2) Straně je nicméně zůstaveno, aby požádala o povolení a výkon exekuce přímo u příslušného soudu druhého Smluvního Státu.

30 Le tribunal compétent à autoriser l'exécution examinera, sur la base des pièces regues, si toutes les conditions sont remplies pour l'autoriser. Cet examen qui devra être terminé au plus tard dans les quinze jours à compter de celui où le tribunal a reçu les actes, se bornera aux questions suivantes:

a) si la compétence du tribunal qui a décidé de l'affaire, peut-être considérée comme fondée d'après les lois de l'Etat où le titre exécutoire a été établi. Dans ce cas il suffira que, d'après les prescriptions sur la compétence judiciaire en vigueur dans l'Etat saisi de la demande d'autorisation et d'exécution aucun tribunal de cet Etat n'ait été exclusivement compétent pour juger l'affaire en question;

b) s'il s'agit d'un titre exécutoire d'après l'article 44;

c) si le défendeur a été, toutes les fois que la loi l'exige, dûment assigné pour prendre part à la procédure, notamment si, soit la demande ou la requête, soit la sentence ou la décision formant le titre exécutoire lui a été dûment signifiée. Si le jugement a été rendu par défaut, le tribunal devra, lorsque le défendeur le demande, constater, si ce dernier n'a pas été mis dans l'impossibilité, par une irrégularité de procédure, de participer au procès ou de s'y faire représenter valablement.

Avant de rendre sa décision le tribunal pourra entendre sur ces questions la partie, ou le représentant de la partie, contre laquelle l'exécution est demandée;

d) si l'exécution n'a pas pour but, soit d'obtenir un acte qui, d'après les lois en vigueur dans l'Etat où elle doit avoir lieu, est interdit, soit de faire reconnaître un état de droit, soit de faire droit à une réclamation contraire à la souveraineté de l'Etat requis ou aux bonnes mœurs, ou bien qui, d'après les lois de l'Etat requis, ne peut faire l'objet d'une action en justice ou est inexécutable.

40 Ni le tribunal qui autorise l'exécution, ni celui qui l'effectue n'est en droit d'examiner le fond de l'affaire.

Article 47.

Le tribunal compétent à autoriser l'exécution accordera, conformément à ses lois, la prise de mesures provisoires (mesures de sûreté) pour assurer les droits résultant du titre exécutoire à l'égard de la personne

(3) Soud příslušný k povolení exekuce prozkoumá na základě došlých spisů, jsou-li tu všechny podmínky, aby exekuce byla povolena. Toto zkoumání, jež jest skončeno nejpozději do čtrnácti dnů ode dne, kdy spisy k soudu došly, se omezí na zjištění těchto záležitostí:

a) lze-li pokládati příslušnost soudu, který rozhodl ve věci, za odůvodněnou podle zákonů státu, kde exekuční titul vznikl. V této příčině postačí, jestliže podle předpisů o příslušnosti soudní, platných ve státě dožádaném o povolení a výkon exekuce, nebyl žádný soud tohoto státu výlučně příslušným k projednání a rozhodnutí věci;

b) jde-li o exekuční titul podle čl. 44;

c) byla-li žalovaná strana pokaždé, kdy toho zákon vyžaduje, řádně obeslána k řízení, zejména byla-li jí řádně doručena žaloba či první podání nebo rozsudek či jiné rozhodnutí zakládající exekuční titul. Byl-li vydán rozsudek pro zmeškání, jest k návrhu strany povinné zjistiti, nebylo-li jí nějakou nepravdelností znemožněno, aby se řízení zúčastnila, nebo se dala řádně zastoupiti.

O těchto okolnostech může soud před svým rozhodnutím slyšeti stranu povinnou, proti níž exekuce je vedena, nebo jejího zástupce;

d) Nemá-li býti exekucí vynuceno jednání, které jest podle předpisů platných ve státě, kde exekuce má nastati, zapovězeno, nebo nemá-li jí býti uznán právní poměr neb usku-tečněn nárok, který se přiči svrchovanosti do-žádaného státu nebo dobrým mravům nebo který podle práva dožádaného státu není žalo-vatelný nebo vykonatelný.

(4) Soud, který exekuci povoluje nebo vykonává, není oprávněn, aby exekuční titul věcně zkoumal.

Článek 47.

Soud, příslušný k povolení exekuce, povolí podle předpisů pro něj platných prozatímní opatření (zajišťovací) k zajištění nároku z exekučního titulu proti povinné straně, a to s účinky nejen pro vlastní obvod, nýbrž i pro

contre laquelle l'exécution est demandée, et cela tant dans sa propre circonscription que dans celles d'autres tribunaux du même pays où se trouvent ses biens.

Ces mesures ne pourront être révoquées que si cette personne fournit une garantie suffisante pour satisfaire tous les droits découlant du titre exécutoire.

Article 48.

Exécution conservatoire.

Avant même que les titres prévus à l'article 44 soient devenus définitifs, ou que le délai prévu pour l'accomplissement se soit écoulé, le tribunal compétent à autoriser l'exécution pourra, sur la demande faite dans la forme prescrite, accorder la prise de mesures conservatoires d'après les dispositions en vigueur dans l'Etat requis.

Article 49.

Mesures provisoires (conservatoires.)

Des mesures provisoires (conservatoires) seront accordées même avant le procès ou au cours du procès sur la demande de la partie dont les intérêts se trouvent menacés, même si un tribunal de l'autre Etat est compétent pour statuer dans l'affaire en question.

CHAPITRE XIV.

Article 50.

Dispositions finales.

La présente convention sera ratifiée et les ratifications seront échangées le plus tôt possible à Praha.

Elle entrera en vigueur un mois après l'échange des ratifications et restera en vigueur six mois à compter du jour où elle aura été dénoncée par l'une des Parties Contractantes.

En foi de quoi les Plénipotentiaires ont signé la présente convention et l'ont revêtue de leurs sceaux.

Fait en double exemplaire à Bucarest, le 7 Mai 1925.

(L. S.) Z. FIERLINGER m. p. (L. S.) I. G. DUCA m. p.
(L. S.) Dr. E. SPIRA m. p.

obvody jiných soudů téhož státu, kde jest její jmění.

Toto prozatímní opatření lze jen tehdy zrušiti, dá-li tato osoba dostatečnou jistotu za úplné uspokojení nároků z exekučního titulu.

Článek 48.

Exekuce zajišťovací.

Soud příslušný k povolení exekuce může na návrh podaný předepsaným způsobem povolit podle předpisů platných v dožádaném státě exekuci k zajištění již dříve, než exekuční tituly uvedené v čl. 44 nabyly právní moci, nebo než uplynula lhůta určená ku plnění.

Článek 49.

Opatření prozatímní (zajišťovací).

K návrhu ohrožené strany budou povolena prozatímní opatření (zajišťovací opatření) již před sporem anebo za sporu i tehdy, když k rozhodnutí sporu jest příslušným soud druhého Smluvního Státu.

HLAVA ČTRNÁCTÁ.

Článek 50.

Ustanovení konečná.

Tato úmluva bude ratifikována a ratifikační listiny vyměněny v Praze, pokud možno co nejdříve.

Nabude účinnosti jeden měsíc po výměně ratifikačních listin a zůstane v platnosti po dobu šesti měsíců ode dne, kdy bude vypovězena jednou ze Smluvních Stran.

Tomu na svědomí zmocněnci úmluvu podepsali a opatřili svými pečeti.

Dáno ve dvojím vyhotovení v Bukurešti dne sedmého května roku tisícího devítistého dvacátého pátého.

(L. S.) Z. FIERLINGER v. r. (L. S.) I. G. DUCA v. r.
(L. S.) Dr. E. SPIRA v. r.

Protocole additionnel.

Les Plénipotentiaires de la République Tchecoslovaque et du Royaume de Roumanie en passant à la signature de la Convention au sujet de l'assistance judiciaire en matière civile déclarent s'être mis d'accord sur les questions suivantes:

1° Ad article 8: Pour se faciliter réciproquement la connaissance des instances judiciaires dans leur pays, les Parties Contractantes se communiqueront une liste des Cours d'Appel avec tous les tribunaux de première instance, établis sur leur territoire. Cette liste sera tant que possible accompagnée d'une carte géographique, marquant les tribunaux des différentes instances.

2° Ad article 9: Les Parties Contractantes s'accorderont sur le texte des formulaires qui seront rédigés dans la langue officielle des deux Etats et qui serviront pour la signification des actes.

3° Ad article 24, al. 2: Le principe d'égalité de traitement, quant à la transmission des propriétés, énoncé à l'article 24, al. 2, ne préjuge en rien aux restrictions éventuelles prévues par la législation d'un des Etats Contractants et concernant l'acquisition ou la possession des immeubles ruraux. L'autre Partie Contractante sera toutefois autorisée à prendre, en vertu du principe de réciprocité, les mêmes mesures restrictives à l'égard des ressortissants dudit Etat.

4° Ce Protocole fait partie intégrante de la présente Convention.

En foi de quoi les Plénipotentiaires ont signé ce Protocole additionnel.

Fait en double à Bucarest, le 7 Mai 1925.

Z. FIERLINGER m. p. I. G. DUCA m. p.
Dr. E. SPIRA m. p.

Dodatkový protokol.

Zplnomocnění zástupci Československé republiky a království Rumunského podepisující úmluvu o právní pomoci ve věcech občanských, zjišťují souhlas v těchto otázkách:

(1) K čl. 8.

Aby si navzájem usnadnily znalost soudních obvodů ve svých zemích, sdělí si smluvní strany seznam soudů druhé stolice se všemi soudy I. stolice v jich obvodu. Tento seznam bude opatřen podle možnosti mapou vyznačující soudy různých stolic.

(2) K čl. 9.

Smluvní strany se dohodnou o formulářích, jichž bude použito pro doručování spisů a jež mají být sepsány v řeči státní, oficiální, obou států.

(3) K čl. 24, odst. 2.

Zásada stejného nakládání co do převodu nemovitostí, vyslovená v čl. 24, odst. 2., nedotýká se nikterak případných omezení, jež by stanovilo zákonodárství jednoho ze smluvních států o nabývání nebo držbě zemědělských nemovitostí. Druhé straně smluvní jest ovšem zůstaveno, aby podle zásady vzájemnosti tatáž obmezení zavedla vůči příslušníkům řečeného státu.

(4) Tento zápis jest nedílnou součástí této úmluvy.

Tomu na svědomí zmocněnci podepsali dodatkový protokol.

Dáno ve dvojím vyhotovení v Bukurešti dne sedmého května roku jeden tisíc devět set dvacet pět.

Z. FIERLINGER v. r. I. G. DUCA v. r.
Dr. E. SPIRA v. r.

PROZKOUMAVŠE TUTO ÚMLUVU A DODATKOVÝ PROTOKOL, SCHVALUJEME A POTVRZUJEME JE.

TOMU NA SVĚDOMÍ JSME TENTO LIST PODEPSALI A K NĚMU PEČETĚ REPUBLIKY ČESKO-SLOVENSKÉ PŘITISKNOUTI DALI.

NA HRADĚ PRAŽSKÉM, DNE 9. ČERVENCE LÉTA TISÍCIHO DEVITISTÉHO DVACATÉHO ŠESTÉHO.

PRESIDENT REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ:

T. G. MASARYK v. r.

MINISTR ZAHRANIČNÍCH VĚCÍ:

Dr. EDVARD BENEŠ v. r.

L. S.

Tato úmluva vyhláší se s tím, že ratifikační listiny vyměněny byly v Praze dne 9. července 1926, a že podle ustanovení článku 50. vstupuje v mezinárodní působnost jeden měsíc po výměně ratifikačních listin.

Dr. Beneš v. r.

172.

Úmluva

mezi republikou Československou a královstvím Rumunským o vydávání zločinců a právní pomoci ve věcech trestních.

JMÉNEM REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ.

JMÉNEM REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ

A

KRÁLOVSTVÍ RUMUNSKÉHO

BYLA SJEDNÁNA TATO ÚMLUVA A DODATKOVÝ PROTOKOL:

Convention

(Překlad.)

Úmluva

d'extradition et d'assistance judiciaire en matière pénale conclue entre la République Tchecoslovaque et le Royaume de Roumanie.

mezi republikou Československou a královstvím Rumunským o vydávání zločinců a právní pomoci ve věcech trestních.

Le Président de la République Tchecoslovaque et Sa Majesté le Roi de Roumanie désirant régler les rapports juridiques entre les deux Pays en ce qui concerne l'extradition, et le transport des criminels, ainsi que l'assistance judiciaire en matière pénale, ont décidé de conclure à cet effet une convention et ont nommé comme Plénipotentiaires:

President republiky Československé a Jeho Veličenstvo král Rumunský, přejíce si upravit právní styky mezi oběma zeměmi, pokud se týče vydávání a dopravy zločinců, jakož i právní pomoci ve věcech trestních, rozhodli se, že sjednají o tom úmluvu a jmenuvali svými splnomocněnci:

Le Président de la République Tchecoslovaque:

President republiky Československé:

Monsieur Zdeněk Fierlinger,

pana Zdeňka Fierlingera,

Envoyé extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire de la République Tchecoslovaque en Roumanie, et

mimořádného vyslance a splnomocněného ministra republiky Československé v Bukurešti,